

Skjernøyposten

— ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME —

NR. 3 **SOMMER 1994** 26. ÅRG.

SLEKTER FØLGER SLEKTERS GANG.

Vi fikk i sannhet bevist dette da ca: 200 etterkommere etter Kristian Pedersen Farestad og Thomine Tellefsen som giftet seg i 1874 var samlet til slektstevne på Skjernøy kapell 8. til 10. juli. Lørdag kl 10.00 var det samling på kapellet hvor sol, varme og familie fra fjernt og nær møtte oss.

Turid Tysil var primus motor for stevnet, ønsket alle store og små velkommen, og håpet på noen fine dager hvor vi kunne bli bedre kjent med hverandre. Med så mange mennesker og kort tid er det vanskelig å bli kjent med alle, det var også noen språkproblemer. Men det ble knyttet nye vennskap, og gamle ble fornyet.

På ettermiddagen var det øyvandring, rundt øya eller rundt Ystevågen og noen gikk tur til Høgevarden.

Om kvelden var det fest på kapellet, med lapskaus, kaffe, kake og dessert. Så braket det løs med en helaftens underholdning mesterlig ledet av Thor Ivar Hansen. Det var hilsner, opplesning, dikt og prosa, solosang både fra inn og utland. Kveldens høydepunkt var framføringen av "Julekveld i skogen", en sketsj, fremført av Torbjørn Berge, John Walvich, Elly Fjermestad og Magnhild Brovik. Det er vanskelig å få uttrykt seg på papiret når en skal beskrive fremførelsen, men det var en mesterlig tolkning av rollene, som var den beste kunstner verdig. Salen runget av latter og applausen ville ingen ende ta. Det ble langt på kveld før vi sa takk for oss. etter en minneverdig kveld.

Søndag var det samling til Gudstjeneste i kapellet med kirkekaffe etterpå. Siden værgudene var på vår side, ble det arrangert båttur om ettermiddagen. En gruppe gikk østover og en gikk til Ryvingen fyr. De som valgte Ryvingen fyr var heldige og kom opp i tårnet og spesielt moro var det for Sunnmøringene for det var der Anna Kathinka, en av de 14 barna til Kristian og Thomine arbeidet som kokke da hun traff Karl Drabløs som arbeidet i fyrvesenet, og giftet seg med ham og flyttet til Sunnmøre.

Etter en vellykket båttur gikk ferden tilbake til en festpyntet festsal for å markere avslutningen av stevnet, og da var menyen reker med tilbehør. Flere av deltakerne tok ordet og gav uttrykk for hva et slikt slektsstevne har av betydning for å holde vennskap og familiebånd i sammen. Vil spesielt nevne Ester Pedersen Olsen fra Prinseton i USA, datter av Peder Pedersen, som har nedlagt et veldig arbeid med et komplett slektsregister over Pedersens familien. Av denne store slekta møtte 24 amerikanere. Cirka 50 Sunnmøringer og ca 130 fra sør Norge. Det har vært et stort arbeide å arrangere dette slektsstevne på Skjernøy, og vi står i stor takknemlighetgjeld til først og fremst Turid Tysil, som har vært koordinator for det hele. Men bak henne har det vært en stor stab som har jobbet enkeltvis og i team. Hjertelig takk for et fint opplegg, og noen uforglemmelige dager sammen med slekten Pedersen.

Kjell Moy.

De nærmest beslektede til de utvandrede Pedersen-brødrene er samlet. Bak fra venstre sees Paul Kristiansen, Agnes Fasselund, Signe Håland, Hjalmar Hansen, Gudrun Abrahamsen og Elly Fjermestad. Foran fra venstre sitter Thelma Langfeldt, Ester Olsen, Mabel Pedersen Day og Doris Soberg.

SK
- ORG
Red
I r
Geo
03
Adr
Post
Kont
Mrs
865
W.Y.
Abor
USA

SKJERNØYPOSTEN

- ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME -

Redaktør: Sigurd Aalvik

Tlf. 38 26 86 11

I redaksjonen: Håkon Karlsen,

Tlf. 38 26 85 41

Georg Walvick Tlf. 38 26 86 36
og Norvald Jenssen.

Tlf. 38 26 86 75

Adr.: Skjernøy, 4500 Mandal.

Postgirokonto: 0802 5425368

Kontakt i USA:

Mrs. Agathe Thompson

865 Buck Rd., Stone Ridge

N.Y. 12484

Abonnementspris pr. år kr 40.-

USA \$ 8.-

litt fiskeprat

Høsten har holdt sitt inntog, etter en supersommer, og når dette leses er hummerfisket straks i gang.

Vi begynner med laksen. Det ble fisket med 10-15 kilonøter og krogarn rundt øya i sommer. Men fisket var ikke det aller beste. Tror helst at været var for fint i juli måned. Fangstene pr. garn, fra noen få laks og sveler til vel 20 stykker for de heldigste.

Dorgefisket etter makrell har vært ujevnt. Enkelte dager så mye en kunne dra, mens neste dag mye mindre. Men avsetningen har gått bedre i år, med få dager med kvote og stopp i fisket. Det har vært mye småfallen fisk i år, men nå i det siste har den store høstmakrellen vist. Det er ikke tatt notfangster til denne tid i år.

Enkelte stim har vist seg, men ingen av notbåtene har funnet det lønnsomt å hale nota ombord. Her har vært tålig bra med reker både på Revet og ute i dypet under land, og i sommer var også omsetningen bra, særlig i fellesferien.

Ellers fiskes det en god del med breiflabb (ulke) og den betales godt, ca. 60 kr. pr. kg. Her står kilometervis med garnlenker i dypet fra Oddefjorden og vestover til Lindesnes.

Den fine sommeren har også satt fart i ålfisket. I den varmeperioden i sommer var fangstene veldig gode og prisen til fiskerne ca. 50 kr. for stor ål og ca. 37 for den små.

I år begynner hummerfisket 3. okt. p.g.a. at en ikke kan begynne fisket på en lørdag. Det er litt mer optimisme blandt fiskerne i år, da det var noe mere småhummer i fangstene i fjor. Vi sier bare Tvi - Tvi og ønsker lykke til. --

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Som nevnt i forrige nr. ble kommuneplanen for Skjernøy vedtatt av Skjernøyfolk på et allmøte 14.4.94. Planen har nå vært oppe til behandling i Mandal Formannskap og vi tillater oss å gjengi ordrett utfallet, slik det sto i "Lindesnes" 2/7.

KOMMUNEDELPLAN FOR SKJERNØY

Mandal formannskap vedtok i møte 22. august 1994 at forslag til kommunedelplan for Skjernøy utlegges til offentlig ettersyn inn til 31. oktober 1994.

Samtidig ble det vedtatt at teknisk etat skal utrede de tekniske og økonomiske konsekvenser en utbygging av avløpsanlegget på Farestad/Rosnes vil føre med seg for kommunen og for de berørte huseierne.

Planforslaget er utarbeidet av lokalbefolkningen som et lokalplanleggingsprosjekt og utlegges slik det ble vedtatt på allmøte 14.04.94.

Planforslaget omfatter hele Skjernøy, og består av en tekstdel, med utfyllende planbestemmelser, og et plankart.

Planforslaget er utlagt på teknisk etat, rådhuset, biblioteket og Gamle Postgården.

Merknader til planforslaget sendes Mandal kommune, postboks 68, 4501 Mandal innen **31. oktober 1994**.

Mandal kommune - ordføreren.

Ungdomsforeningen

I august hadde vi besøk av en flokk ungdommer fra Latvia, som hadde tatt i mot evangeliet og var med og deltok med sang og vitnesbyrd på kapellet, gjennom en tolk. Det var organist Tallaksen og ungdom fra Søgne som sto for møtet.

Fisketuren som vi skulle ha 1. juli ble utsatt til 29. juli. Turen gikk til Skjøringa og det var godt frammøte, ca. 50 personer. Været var som i hele juli, på sitt aller beste.

Samlingsfesten var søndag 11. sept. med godt frammøte, av helt unge og helt eldre. Reidar Fasseland var taler og Ungdomskoret sang. Det ble servert kaffe og bløtkake.

Videre i programmet er det faste bønnegrupper en gang i måneden, og faste møter hver onsdag. Møteuke er det fra 4. til 9. okt. ved Bjarne Christensen. Fredag kveld blir det krabbefest og søndag familiemøte.

Fredag 21. okt. er det festkveld. - Kveldsbibelskolen blir startet opp igjen 2. nov. Britt Randby Theodorsen; emne: "Hvordan kan Gud tillate?" Lidelsens problem. Onsdag 16. nov. Ottar Almås, emne:

"Hvorfor gjør vi som vi gjør?" Om begravelens form og innhold.

Fredag 2. des. er det Afrikakveld ved Reidar Bjaanes.

Ungdomsforeningens årsmøte blir onsdag 7. desember. -----

T U R T I L H I D R A

Skjernøy Vel's tur gikk i år til Hidra. En stappfull buss kjørte fra øya søndag 21/8.

På veien stoppet vi ved Øye Smelteverk i Kvinesdal, hvor de driver piggvar-oppdrett. Det var interessant å se alle kummene med fisk i forskjellig størrelse. Grunnen til at de driver oppdrett her er at det varme vannet de får fra bedriften får fisken til å vokse forholdsvis raskt. Det meste eksporterer de til Spania (som ganske små), hvor de har store oppdrettsanlegg, som de samarbeider med. Men en del forer de opp til ca. 2 kg. og selger til en pris av ca. kr. 70 pr. kg.

Vertskap for turen var Åse Bornøy og Bjørn Vikøyr. Bjørn har jo en fantastisk evne til å knytte til seg lokale guider, som vet alt om det som har interesse.

Var bl.a. ute og så på den nye fiskerihavnen, hvor Kystverket har lagt ned et enormt arbeide. Der var den gang 8 store trawlere, mens det nå bare var 5 igjen.

Vi kjørte så til samfunnshuset på øya, hvor vi fikk servert herlig

middag, kokt laks med is til dessert. - Derpå kjørte sjåføren, Torfinn Høyland, bussen trygt fram på den uhyre smale veien ut til Rasvåg. Her fikk vi besøke et ekte "skipperhus" hvor vi fikk servert kaffe og kaker.

Mange har kanskje hørt om den noe eksentriske kunstmaleren, Lars Kristian Gulbrandsen. Vi fikk hilse på ham og sett noe av hans produksjon. - Vi fikk også besøke en gammel losstasjon, og ikke minst, det fantastisk flotte museet "Fedrenes Minne". Her har de i sannhet fått samlet en mengde gjenstander og litteratur om vår stolte kystkultur.

Men også her på Hidra overtar turistene mer og mer av bebyggelsen og antall fastboende minker. Det er en utvikling vi dessverre ser mange steder langs kysten. - På tilbakeveien hadde vi et kort stopp på "Utsikten", før det bar hjemover.

Takk for en fint tilrettelagt og interessant tur.

oooooooooooo

PEDERSENS SLEKTSSTEVNE 8-10 juli 1994

Vårt lenge planlagte Pedersens slektsstevne 1994, som ble holdt på øya til våre fedre er gått over i historien. Mange av oss som er tilbake i USA, har minner som vil leve for alltid. Hvilket annet sted enn Skjernøy kunne vi hatt tre så fantastiske dager med så mange morsomme og elskelige mennesker? For meg finnes det ikke noe sted på jorda som Skjernøy.

Tilbake i 1990 på vårt siste slektsstevne i Connecticut ble ideen med å ha det neste slektsstevne på Skjernøy mottatt med stor glede. Siden Turid Tysil, Jan Petter Kristiansen og deres familier var sammen med oss på det slektsstevne var saken i boks, Gjennom Kirsten Walker, Donna Timmone og Harley Hansen her i Statene, og Turid i Norge ble drømmene våre oppfylt og slektsstevnet vårt på Skjernøy ble en realitet.

Alt med slektsstevne var perfekt planlagt av så mange, og jeg nøler med å nevne noen, men jeg vet Turid hadde en viktig rolle i å organisere hendelsene fra begynnelse til slutt

Solborg Hotells koldtbord på fredagskvelden var perfekt start hvor mange av familien i USA og Norge møttes for første gang. Lørdag kl 10 møttes vi på kapellet hvor dagens program ble annonsert Turid, Tor Harald Kristiansen og Thor Ivar Hansen gjorde en god jobb med å oversette fra norsk til engelsk og omvendt.

Da nevnte Turid meg som en æresgjest for arbeidet jeg hadde gjort på Pedersens familiens slektstre. Unødvendig å si at jeg ble veldig overasket over å bli æret for noe som jeg allikevel likte å gjøre. Takk til alle.

Må jeg bare fortelle at interessen min hadde sin start i 1975 da Albert Pedersen gav ut sin bok om de 4 brødrene her i Amerika. Da tenkte jeg at det var veldig viktig å finne ut om hele familien. Da jeg spurte faren min, Peder om navnet på alle søsknene hans, kunne han ikke fortelle meg dem. Jeg antar det var fordi han var nr 13 i Kristian og Tomines familie med 14 barn og han var for ung til å vite navnene på de søsknene som døde mens de var unge (6 av dem).

Det samme året ønsket mamma og pappa at de tre døtrene deres, Thelma, Dorid og jeg skulle ta en tur til Norge. Selvfølgelig var det viktigste stoppestedet Skjernøy, hvor vi snakket med mange og var glød for all den informasjonen jeg kunne få.

Vi reiste også til Sunnmøre hvor fars eldre søster, Anna Kathinka, bosatte seg etter å ha blitt gift med Karl Drabløs. Her fikk jeg mye informasjon av kusiner og andre.

Av spesliell interesse var det at vi fikk se og være i huset Anna Kathinka hadde oppfostret sin familie. De siste årene (over 20 år) var hun invalid, og lenket til sengen p.g.a. en ulykke, da hun falt ned kjellertrappa.

Vi var veldig glade for å ha vært på Drabløs i 1975, ironisk nok dagen før det gamle huset ble revet ned.

På kapellet hang det bilder av Kristian og Tomine Pedersen, og av det gamle huset på Farestad. Av veldig spesiell interesse var at vi har en perfekt døbbeltgjenger i Martin Holger Peters, et av barnebarna til Allen Peters, og et oldebarn til Kristen Pedersen som var en av de 4 brødrene som bodde i USA. Likheten var slående og mange tok bilde av ham ved siden av bildet.

Jan Petter Kristiansen hadde planlagt mange spaserturer.

Vi gikk rundt øya med Thor Ivar, som virkelig var en trim, der vi gikk bakker opp og bakker ned, mens vi så på utsikten over Skjernøy, men vi klarte det.

Per Fasseland hadde t.o.m. en aerobic time for gamle og unge.

Han hadde planlagt fotball, volleyball og alle typer spill.

Etter dette trengte vi virkelig den gode lapskausen til middag.

Senere kom en fotograf fra Mandalfor å ta et gruppebilde av oss

utenfor . Kan du tenke deg over 200 mennesker sammen på en gang, for et bilde. Folk med kamera var overalt, oppe i stiger, itrærne og noen bare løpende overalt.

Familiefesten på lørdagskvelden med vel 200 , ble ledet av Thor Ivar Hansen. Programmet startet med nydelige sanger og musikk av Anna Og Hjalmar's familie, Og hvem vil vel glemme sketsjen om amerikakofferten full av klær, og julesenen, spilt av familien på Dyrstad og Mandal, Mange av oss ble spurt om å lage noe, enten sang eller sketsj, noe vi prøvde å gjøre på veldig kort varsel. Men alt som ble gjort lagde mye moro, Det var en fantastisk kveld! Søndag var vi på Gudstjeneste i Kapellet, med Jørgen Rostrup som prest. Han hadde prekenen på norsk, men mimret litt på engelsk om den tiden han var i USA.

Hvor godt at vi kan komme å synge lovsanger til den samme Gud i Norge som i USA.

Resten av ettermiddagen spiste vi deilig marsipan og bløtkake, tok båtturer og så møttes vi på kapellet for å spise reker. Senere var det et kort program. Da ønsket noen å si litt om oppholdet på Skjernøy.

Donna Timmone ga en invitasjon til alle om å komme til Amerika i 1998, til et nytt slektsstevne i Connecticut!

Det ble møtt med stormende applaus!

Håper å se dere alle der!

Til slutt må jeg si at vi har mye å være takknemlige for.

Gud gav oss et fantastisk vær hele helga gjennom, og beskyttet oss på alle reisene.

Jeg er sikker på at jeg snakker for alle når jeg sier jeg er takknemlig for fellesskapet med familiene våre, og at vi fikk anledning til å tilbringe litt tid på øya hvor våre fedre ble født, vokste opp og gikk på skole.

Takk til alle for deres anstrengelser i å gjøre slektsstevne minneverdige!
Gud er god!

Esther Pedersen Olsen

Kristian Anensen til minne.

Da jeg kom tilbake fra en utenlandsreise den 2.9., ble jeg møtt av en meget trist nyhet. Kristian var død. Vi hadde fått sterke signaler på at han var alvorlig syk, men ingen kunne vel drømme om at det ville gå så raskt. Det var så få dager siden vi snakket med ham sist.

For noen år siden husker vi alle hans kamp mot en mektig fiende, kreften. Ved god hjelp fra leger og sykehus, familie og venner, men ikke minst på grunn av hans egne spesielle kvaliteter: livsmot, psykisk styrke og utrettelig gode humør, seiret han. Ikke uten men, men som et symbol på seig utholdenhet. Så fikk han mange gode år, før sykdommen slo til igjen, raskt og brutalt. Motet sviktet ikke, etter sykehusinnleggelse var han fast oppsatt på at det skulle ikke ta lang tid før han var tilbake på sitt kjære Dyrstad. Men slik gikk det ikke. Et spennende, godt og innholdsrikt liv endte så altfor tidlig.

Jeg var så heldig å bli godt kjent med Kristian allerede i ungdomstiden, da jeg var mannskap på "Pølsevogna", i flere sommersesonger under makrellsnurpingen. Her fikk jeg gå i en god skole, som har gitt meg verdier for livet. Evne til samarbeide, til hardt arbeide, men også kameratskap og omsorg, er verdier som er gode å ha med i lasten. Det er en tid jeg ser tilbake på med bare lyse minner.

Senere følte jeg alltid at jeg hadde et spesielt godt forhold til Kristian, og vi slo av mang en god og hyggelig prat i Førøysundet i hummerfisket, eller i Sundsdalen i elgjakten. På kontoret stakk han opp av og til og blåste litt luft fra Ryvingfjorden inn i kontorstøvet.

Folkevandringsgarden

Ikke bare var Skjernøydagen sist sommer en ualminnelig fin og vakker dag på alle måter som det er god grunn til å takke arrangørene for, den ga for mange også et blikk inn i Skjenøyas eldste historie. Konservatorens utredning om folkevandringsgarden i Rosnesskauen var uforglemmelig og fantasieggende.

Jeg har siden hatt dette i bakhodet når jeg til hygge og avkopling har arbeidet med historisk stoff av forskjellig slag, - og en dag kom jeg over tråder som førte meg til Farestad og Skjernøysund langt tilbake i tida, før vikingtida.

Tidligere riksantikvar dr. Asgaut Steinnes var ekspert på norsk skattelegging gjennom tidene og i sin utledning om utskyld er utskylda for Farestad omtalt flere ganger.

Utskyld var et pålegg noen garder hadde om å yte mat eller tjenester overfor kongen og hans menn. Utskyld var en helt spesiell plikt og fantest bare fra Rogaland til Tromøy i aust. Steinnes meiner at dette har sammenheng med et sørvestnorsk rike som eksisterte før Harald Hårfagres rikssamling og som strakte seg fra Rogaland til Aust-Agder. Riket med de bløte konsonater. Det var om dette riket slaget i Hafrsfjord sto, en fjord i nordkanten av riket. Etter slaget lød utskyldsordningen under Hårfagreætta.

Nok om alt så fantes det både før og etter rikssamlinga to kongeveger innen denne landsdelen, en indre fra Hove (Tromøy), Nedenes, Otreneset (Oddernes) over Byremo, Gyland til Eigersund og Stavanger, og en ytre veg langs kysten. Langs kystleia lå i Vest-Agder kongsgarder på Otreneset og Huseby på Lista. Mellom disse hadde vi Farestad/Eskeland som utskyldsgarder med plikter overfor kongen. De lå begge ved en viktig havn Skjernøysund.

Før penger kunne benyttes til noe måtte kongen ordne seg på andre måter for å innvinne sine skatter. Han reiste rundt med sitt følge og holdt veitsle, det vil enkelt si at kongs- og utskyldsgardene måtte fø kongen og hans menn mens de oppholdt seg der. Kongen reiste rett og slett rundt og åt opp sine skatter. Samtidig utøvde han nok også sin makt. Det kunne også være andre plikter utskyldsgardene måtte utføre, f. eks. skyss. Slike plikter hadde altså Farestad fra eldgammel tid.

Etter år 1000 et sted gikk føplikten utskyldsgardene hadde hatt over til avgift som ble inndrevet. Den holdt seg i mange hundre år, i 1602 var utskylda for Farestad 4 engelskar (1/3 hud). De er ikke helt utrolig å anta at utskylda for Farestad varte i oppmot ett tusen år.

Det har nok vært strid om utskylda, det ble vel oppfattet som urimelig at noen gardar skulle betale en ekstra skatt. I september 1450 kan kong Kristian I ha ligget i Skjernøysund (ble konge over Norge, Sverige, Danmark og Slesvig-Holstein). Brev datert 23. september 1450 "Skersund" (Skjernøysund) fra kong Kristian I til bisp Gunnar i Stavanger tar nettopp for seg forpliktelser i forbindelse med utskyldsgarder. (Dipl. Norv, IV, nr. 924). Kanskje han var ute for å ta utskyldsgardene sine i nærmere øyesyn?

Kong Kristian I var den første oldenburger på den norske trone, sønn av grev Didrik av Oldenburg. Tok navnet Kristian I og er nok for ettertida i vårt land best kjent for at han noen år seinere giftet bort dattera si, Margreta, til skottekongen, Jakob 3., men hadde ikke råd til å betale medgiften. Han pantsatte derfor like godt de norske rikene Shjetland og Orkenøyene til skottekongen. Disse har siden aldri blitt innløyst og er derfor blitt værende skottske.

Kristian I var óg kjent for å bruke mye penger på sine "representasjonsreiser". I 1474 reiste han med et stort følge av adelsmenn, hoffdamer og tjenere til Roma, og det ble ikke spart på noe underveis. Flere ganger i uka ble det holdt store fester, og da følget kom til Nord-Italia var reisekassa tom. Løsningen ble å låne resten både til nedturen og tilbakereisa.

Et kongelig reisefølge under Kristian I kan derfor ha gitt uforglemmelige festligheter på bryggekanalen i Skjernøysund. Skulle han ha gått pengelens der og lå nok muligheten til rette for å spe på med nyopprullet fin høstmakrell. For folk flest er nok hans seinere slektning Kristian IV bedre kjent for å ha grunnlagt en litt større by med et karakteristisk gatenett, litt austenfor Skjernøy.

Som en ser har Farestad ei eldgammel tilknytning med plikter overfor kongemakten. - Og en kan fantasere og undre seg, hvilken tilknytning kunne folkevandringsgarden innerst i Farestad-/Ystevåa ha i denne sammenheng? Var dette tunet til den opprinnelige utskyldsgarden? Hvorfor forsvant den? Var det vær og vind og naturlige forhold som gjorde det, - eller var det trette og kamp mellom stridene parter med hevn? Eller var det den "første svartedauen" som konservatoren var inne på?

Kan en finne spor utover grunnemurene? Etter å ha fulgt utgravingene i Trondheim er det utrolig hva en finner under "torva". Det synes også å være en erkjenning etter hvert at vi har hatt et mer utviklet samfunn før vikingtida enn en tidligere har trodd.

Trondheim, mai 1994
Arvid Staupe

Kristian til minne, fra s. 6.

Kristian var alles venn, og han spredte godt humør og glede alle steder hvor han befant seg. Hans lynne og lette sinn blandet med erfaring fra et langt fiskerliv i storm og stille, gjorde ham til en hederskar. Vi skulle så gjerne hatt Kristian med oss i mange flere år, han hadde så mye å gi oss andre. Men sånn går det dessverre ikke alltid.

Vi lyser fred over Kristians kjære minne, og takker for at vi fikk lov til å ha en slik hedersmann som venn.

Evert.

Kristian Anensen, Dyrstad døde tirsdag 30. aug. etter et forholdsvis kort sykeleie. Vi vil minnes Kristian som han var - alltid omgjengelig glandt mennesker og med sitt gode humør. Siden han ble syk for 8 år siden har han tatt det rolig, med fiske som hobby. En vil savne ham fra samlingen i sjøboden, hvor han nesten alltid var til stede med garnbøting og forskjellige småting for hans sønner, og hvor praten gikk livlig.

Han vil også bli savnet i menigheten og ikke minst i Ungdomsforeningen hvor han alltid var tilstede, og så sant han kunne, være med å vitne og syngte om frelsen i Jesus og hva den hadde betydd for ham.

Det var mange som fulgte Kristian til graven. Vi lyser fred over hans minne.

S. Aa.

Smånytt fra øya

St. Hansaften i år er vel den stilleste på mange år. Mellom kl. 22.00 og 24.00 kunne en vel telle de båtene en så på Nordfjorden på den ene hånden, og en kunne øyne at det brant i noen bokser som var satt opp. Kan ikke huske vi så noen bål som brant. Bålet ved moloen på Dyrstad står der ennå ubrent. Grunnen var at etter den tørre og nedbørsfattige juni sle det besluttet å forby all bålbrekking i distriktet, men en kunne søke om dispensasjon. Men det blåste også litt på kvelden og gnister kunne lett antenne. Men den viktigste årsaken til at det ikke ble noen feiring, var fotballkampen Norge-Mexico som ble sendt direkte på TV kl. 21.30. Så all St.Hansfeiring foregikk før dette, med grilling av pølser og lignende. Kl. 21.30 var det nesten ikke et menneske å se. -----

Nå er vegen over til Valvik utbedret. Arbeidet ble påbegynt i siste halvdel av august og er nå avsluttet. Det gjenstår å sette opp noe autovern, og nå er det også snakk om å asfaltere. Vi

får håpe det blir gjort så fort som mulig. ----

Vi gratulerer hjerteligst Kjell Håkon Aalvik og Lotte Ploog Pedersen, Randers, som giftet seg den 6/8 i Danmark. ----

Våre gratulasjoner går også til Linda Handal, Y. Farestad og Steinar Torgersen, Lyngdal, som forlovet seg nå i sommer. ----

16. juli ble det holdt auksjon på Berge over innboet i Hellen Syvertsens hus. Det var et nydelig vær og en mengde mennesker var samlet, ca. 300. Folk bød 'villig vekk' og gjenstandene ble ganske dyre. Der var en del antikviteter, bl.a. et bord fra 1700-tallet og det kom opp i hele 8200 kr. Noen av gjenstandene var i en slik forfatning at folk flest neppe ville ha det innenfor sine 4 vegger. Men bare det har alderen, er det utrolig hva enkelte er villige til å by. Folk hadde stoler med og Skjernøy Vel solgte kaffe og nystekte vaffer, så stemningen var stor. - Selve huset er ennå ikke solgt. Får håpe det går til noen som vil bo der fast. Tomme hus har vi nemlig nok av her på øya. -----

Flåtten har vært en veldig plage i sommer. Som kjent er det kraftig vegetasjon mange steder på øya, og her holder flotten til. Har en tatt en tur i marken, gjennom høyt grass, kan en være nesten sikker på å ha fløtt på seg når en kommer hjem. Har en hatt lyse bukser på, kunne de av og til være helt svartprikkete. Og da er det jo vanskelig å unngå at en og annen kommer inn på kroppen. Det påstås at rådyrene samler mye fløtt, og da er det kanskje bra at det er gitt fellings-tillatelse på en del av dem i år. Det sies også at en vinter med streng kulde tar knekken på dem, men den overlevde jo suverent sist vinter. Og skal vinteren bli til de grader strengere - da kan en jo lure på hvilket av de to ondene som er det største.

Vi vil gi velforeningen "Nordfjordens venner" ros for det fine blomstebeddet, med navn i smijern, som ønsker båtfolket "velkommen til Nordfjorden." Dette er plassert i vannkanten på øysida under brua i Skjernøysund. De har også tidligere satt opp jernstaker med navnbrett på mange av boene og grunnene i Nordfjorden. En glimrende ide, som sikkert kunne brukes andre steder rundt øya, før navnene på boene og grunnene går i glemmeboka.-----

Det er i år 2 nye skolebarn fra øya, nemlig; Kathrine Wilhelmsen, N. Farestad og Jo Erlend Øien, Y. Farestad. Vi ønsker dem lykke til i deres skolegang.-----

Skjernøymarsjen ble avviklet søndag 28. aug. for 19. gang. Deltakertallet lå på ca. 150 stykker, som er en del lavere enn i fjor. Dette er en tendens en ser på de fleste turmarsjer. Men Skjernøymarsjen er ganske populær og har holdt seg bra oppe gjennom årene.

En tragisk og trist båtulykke skjedde i Mandals skjærgård den 10. sept. 2 menn og en 3års gammel sønn til den ene, gikk ut i

en 16 fots plastbåt for å fiske og kom ikke tilbake. Et stort leteapparat ble satt i sving, både med redningsskøyta "Agir" samt helikopter og fly og flere private fiskerbåter. Dagen etter ble gutten funnet druknet, men de to mennene og båten er ennå ikke funnet. Det var heller dårlig vær den dagen de dro ut. - Det maner til respekt for sjøen, spesielt i slike småbåter.-----

Vi nevnte sist at det var spådd tropesommer. Slo det så til? Ja, det tror jeg trygt en kan si. Det hevdes at det bare har vært en varmere juli måned et par ganger i dette århundre, til eks. i 1947. Det var nesten ikke en eneste dag under 20 gr. Det varmeste ble ca. 24-25 gr. men det holdt til en gjs. maks. av 21,8 gr. Det ble også temmelig tørt i juli, men ingen katastrofe.--- Så kom aug. og varmen bare fortsatte og fortsatte. De første 14 dagene var fullt på høyde med juli. Siden gikk det bare langsomt nedover. men det ble rikelig med nedbør, hele 170 m.m. og det kom til dels i kraftige tordenbyger. Tordenvær hadde vi mye av. Det første og voldsomste hadde vi den 14. juli. Da blaffet lynene og tordenen braket uopphørlig i 3-4 timer. En følte seg hensatt til tropene - minst. Men så sjøsmult som i sommer er det skjelden å oppleve, dag etter dag, uke etter uke. - Nå er vi allerede langt ute i sept. men tempen er ennå ganske behagelig. Men massevis av nedbør har vi hatt og avgjort mer ruskete og høstlig i lufta. Den 15. hadde vi årets første høststorm. Det blåste NO. storm i kastene og enkelte trær deiste i bakken. Det er kanskje en pekepinn på hva vi har i vente. Men la oss ikke ta sorgene på forskudd, men heller glede oss over det flammende fargespill som naturen så ødselig strør rundt seg med i tiden som kommer.

Vi takker for oss og ønsker vel møtt igjen når det stundet mot jul.
